

PREDGOVOR

Kad je nakladna knjižara Minerva naumila da izda, prama njemačkomu Dudenu (koji je stekao već i francusko i englesko izdanje), hrvatski „rječnik u slikama“, izišli smo, da pravo reknemo, gotovo na pusto polje. Istina je, neke struke u ovom izdanju, na pr. prirodne znanosti, obrađene su već kod nas, imaju svoje stručnjake i prilično utvrđenu nomenklaturu. Ali je nevolja s tehničkim strukama, koje tek sada istupaju na to polje. A tek industrija i obrt. Kako su velikim dijelom došli iz tuđine, donijeli su i tuđ jezik, pa se i danas još naš svijet služi mnogim tuđim nazivima.

Lako je razabrati, koja su područja u ovoj knjizi obrađena na ustaljenim već temeljima, a kojima su se tek morali graditi temelji. Morali su se graditi uz pomoć oskudne literature, koja bi se mogla sva nabrojati na jednoj stranici, i na materijalu, koji se je često i s teškom mukom dobivao od ljudi iz grada i iz provincije. Isto onako, kako se je od Hefelea, Lovretića, Jurića, Kršnjavoga, Cepelića, Belović-Bernadzikowske i dr., pa iz inženjerskih publikacija i stručnih rječnika uzimala ponekad veća pomoć, a ponekad tek po jedna riječ ili uputa, tako je bilo i sa živim suradnicima, kojih je bila gotovo puna stotina. Neki su dali tek malo, po koju riječ, neki više, a neki su obradili koji dio i ispunili cijelu stranicu, ili više stranica, ili pregledali posao.

Za pomoć zahvaljujemo u prvom redu gg. profesorima: J. Alačeviću, dr. J. Balenu, M. Čalogoviću, A. Dobroniću, dr. N. Finku, dr. J. Goldbergu, dr. Fr. Hanamanu, dr. I. Horvatu, M. Kovačeviću, dr. Z. Kovačeviću, dr. J. Lončaru, dr. V. Mandekiću, dr. Drag. Peroviću, dr. J. Poljaku, V. Rieszneru, dr. Lj. Sorti, ing. Đ. Stipetiću, dr. Br. šenoi, dr. Lj. šplajtu, dr. A. Vrgoču, arh. J. Denzleru, gđi Zdenki Sertić, koja je ujedno izradila nacрте seljačkih kuća i narodnih nošnja, zatim gg. potpukovniku M. Crnku, pukovniku Drag. Mićiću, uzduho-

V

plovnomu kapetanu I. Mraku, kapetanu duge plovidbe R. Crniću, inž. R. Križaniću, inž. K. Majcenu, inž. A. Seifertu, sportskomu piscu H. Macanoviću, nastavnicima Obrtne škole R. Grčeviću i drugovima, savjetniku Z. Lamzi, direkciji Gradske munjare, Gradske plinare, Gradskog tramvaja, Drž. željeznica, Potkivačke škole, direktoru T. Maksimoviću u Borovu i obrtnicima u Zagrebu, kojima smo se obraćali po uputi Zanatske komore. Naročito bismo željeli zahvaliti još gg. L. Mülleru, industrijalcu, J. Gmazu, tokaru, L. Cividiniju, ličiocu, S. Cesaru, limaru, O. Horvatiću, uraru, A. Zeiningeru, pekaru, J. Kaimelu, tipografu, R. Robičeku, prokuristi i R. Mašeku, pivaru Zagrebačke pivare, I. Ramušćaku ml., knjigoveži, i mnogim drugima, koji su nas pomogli suradnjom i uputama iz svojih struka.

S obrtima je dabogme bila najveća teškoća. Neki su obrti, na primjer kolarski, tkalački, donekle bačvarski i drugi, već od starine naši, mogli smo dakle prilično lako izraditi te dijelove, pogotovo uz pomoć iz provincije, a nešto i iz literature, ali je muka s većinom drugih obrta. Tu još vlada njemački i — turski jezik.

Odavno je već rekao Littré, da leksikografskomu radu nema nikad kraja. Pogotovo radu, koji je tek prvi na ovom polju i treba tek da probije led. Za naše današnje prilike dosta je i to.

Neka se naš svijet uzme zanimati za svoj jezik u svojem radu. Neka se kuća i privreda ne tuđe od hrvatskog jezika. Neka se uvjeri kod nas i domaći i strani svijet, da se naš život mora pohrvatiti, nesamo radi našeg ugleda i ponosa, nego još mnogo više radi praktičnih razloga, koji svuda pobjeđuju u životu.